

Doi cocoși

Emilia Plugaru

De cum se revarsă zorii,
Puși pe ceartă, arțăgoși,
Sar în sus ca două mingi,
Lângă prispă, doi cocoși.

O găină speriată,
Bate-n cușca lui Grivei:
- Hai te rog de mi-i desparte!
Amândoi sunt puii mei!

- Stai că vin, așteapt-un pic,
Mârâie prin somn Grivei.
Trece-o oră și-n sfârșit
Iată-l lângă cocoși.

- Hei, opriți-vă îndată!
Gata! Ce va apucat?!
Vă închid în cușca mea,
Ăsta e omor curat!

Cocoșelul făr-de creastă
Din bătaie s-a oprit:
- Moș Grivei, tu știi ce-i sportul?
- Cum să nu? Sunt polițist.

- Moș Grivei, de dimineață,
Noi aici ne antrenăm.
O medalie de aur
Tare vrem să câștigăm.

- Bravo, bravo, bună treabă,
Lupta-n sport e foarte dură,
Dar e vremea să aflați,
Sportul are și... măsură.